KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 34.369/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 12 november 2002 door de Minister van Sociale Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van het koninklijk besluit van 10 juli 1990 houdende vaststelling van de normen voor de bijzondere erkenning van psychiatrische verzorgingstehuizen", heeft op 26 november 2002 het volgende advies gegeven :

ROYAUME DE BELGIQUE

AVIS 34.369/3

DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ETAT

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, troisième chambre, saisi par le Ministre des Affaires sociales, le 12 novembre 2002, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "modifiant l'arrêté royal du 10 juillet 1990 fixant les normes pour l'agrément spécial des maisons de soins psychiatriques", a donné le 26 novembre 2002 l'avis suivant :

STREKKING VAN HET ONTWERP

1. Artikel 5, § 1, eerste lid, van de wet van 27 juni 1978 tot wijziging van de wetgeving op de ziekenhuizen en betreffende sommige andere vormen van verzorging draagt aan de Koning op om de normen vast te stellen voor de bijzondere erkenning die kan worden toegekend aan o.m. "erkende rustoorden voor bejaarden", voor het verlenen van een geheel van zorgen dat het mogelijk maakt het verblijf in het ziekenhuis in te korten of te voorkomen. Artikel 5, § 1, tweede lid, bepaalt dat met de genoemde voorzieningen worden gelijkgesteld "ziekenhuizen en gedeelten van ziekenhuizen die een afgesloten architectonisch geheel vormen, die omgeschakeld zijn tot verblijfsdiensten voor de opneming van personen die behoefte hebben aan de zorgenverlening in vorig lid".

Ter uitvoering van die bepalingen is o.m. het koninklijk besluit van 10 juli 1990 genomen, houdende vaststelling van de normen voor de bijzondere erkenning van psychiatrische verzorgingstehuizen.

Artikel 38, § 4, van dat koninklijk besluit bepaalt dat de bewoner van een psychiatrisch verzorgingstehuis maandelijks over een bepaald zakgeld moet kunnen beschikken, voor persoonlijke doeleinden. Het voor advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe die bepaling te vervangen. In vergelijking met de bestaande regeling wordt het minimumbedrag verdubbeld, en wordt gepreciseerd voor welke uitgaven dat zakgeld niet bestemd mag zijn.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

2. In het derde lid van de aanhef, waarin verwezen wordt naar de adviezen van de inspectie van financiën, moet de datum van 7 januari 2002 weggelaten worden. Op die dag is geen advies gegeven.

Artikel 1

3. Volgens de gemachtigde ambtenaar is het niet de bedoeling dat de bewoner zakgeld ontvangt van de voorziening. Het is wel de bedoeling dat de patiënt over een minimumbedrag uit zijn vermogen mag beschikken, als zakgeld, zonder dat van hem geëist kan worden dat hij dat bedrag uitgeeft voor de aankopen of de diensten opgesomd in de ontworpen bepaling.

Die bedoeling kan duidelijker tot uitdrukking worden gebracht.

De Raad van State suggereert om het eerste lid van het ontworpen artikel 38, § 4, van het koninklijk besluit van 10 juli 1990 te redigeren als volgt :

"Indien de bewoner over eigen middelen beschikt, heeft hij het recht om daarvan maandelijks een bedrag van ten minste 148,74 euro te besteden voor persoonlijke doeleinden.".

4. Uit de ontworpen bepaling kan niet afgeleid worden of de bewoner het maandelijks bedrag al dan niet mag opsparen.

De stellers van het ontwerp dienen zich af te vragen of het niet nuttig zou zijn om dienaangaande een precisering in de tekst op te nemen.

PORTEE DU PROJET

1. L'article 5, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 27 juin 1978 modifiant la législation sur les hôpitaux et relative à certaines autres formes de dispensation de soins charge le Roi de déterminer les normes relatives à l'agrément spécial qui peut être accordé notamment aux "maisons de repos agréées pour personnes âgées", en vue de la dispensation d'un ensemble de soins permettant de raccourcir le séjour en hôpital ou de l'éviter. L'article 5, § 1er, alinéa 2, dispose que "les hôpitaux et parties d'hôpitaux formant une unité architecturale distincte, qui sont convertis en services résidentiels pour l'hébergement de personnes nécessitant la dispensation de soins visée à l'alinéa précédent" sont assimilés aux institutions précitées.

Ces dispositions ont notamment été exécutées par l'arrêté royal du 10 juillet 1990 fixant les normes pour l'agrément spécial des maisons de soins psychiatriques.

L'article 38, § 4, de cet arrêté royal dispose que l'habitant d'une maison de soins psychiatriques doit pouvoir disposer mensuellement d'une certaine somme d'argent de poche pour des buts personnels. Le projet soumis pour avis vise à remplacer cette disposition. Par rapport à la réglementation existante, le montant minimal est doublé et il est précisé à quelles dépenses cet argent de poche ne peut être affecté.

EXAMEN DU TEXTE

Préambule

2. Au troisième alinéa du préambule faisant référence aux avis de l'inspection des finances, il y a lieu d'omettre la date du 7 janvier 2002. A cette date, aucun avis n'a été formulé.

Article 1er

3. Selon le fonctionnaire délégué, l'intention n'est pas de faire en sorte que l'habitant reçoive de l'argent de poche de l'institution. Il s'agit plutôt d'autoriser le patient à disposer d'un montant minimum, provenant de son patrimoine, comme argent de poche, sans qu'il puisse être exigé de celui-ci qu'il affecte ce montant aux achats ou aux services énumérés dans la disposition en projet.

Cette intention peut être exprimée plus clairement.

Le Conseil d'Etat suggère de formuler l'alinéa 1er de l'article 38, § 4, en projet, de l'arrêté royal du 10 juillet 1990 comme suit :

"Si l'habitant dispose de ressources propres, il a le droit d'en consacrer mensuellement un montant minimal de 148,74 euros à des buts personnels.".

4. Il ne se déduit pas de la disposition en projet si l'habitant peut ou non thésauriser le montant mensuel.

Les auteurs du projet s'interrogeront sur l'utilité d'ajouter une précision à ce sujet dans le texte.

De kamer was samengesteld uit		La chambre était composée de
de Heren Messieurs	W. DEROOVER,	eerste voorzitter, premier président,
	D. ALBRECHT, P. LEMMENS,	staatsraden, conseillers d'Etat,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving, assesseurs de la section de législation,
Mevrouw Madame	F. LIEVENS,	griffier, greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. W. DEROOVER.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. VAN NIEUWENHOVE, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. G. DE BLEECKERE, adjunct-referendaris.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. W. DEROOVER.

Le rapport a été présenté par M. J. VAN NIEUWENHOVE, auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. G. DE BLEECKERE, référendaire adjoint.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

F. LIEVENS

DE EERSTE VOORZITTER - LE PREMIER PRÉSIDENT,

W. DEROOVER